

ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា

ក្នុងប្រទេសកម្ពុជា

២០២៣

ឯកសារបោះពុម្ពនេះត្រូវបានរៀបចំចងក្រងឡើងដោយគម្រោងអភិវឌ្ឍន៍វិស័យអប់រំមធ្យមសិក្សា ទុតិយភូមិទី២ (USE-SDP-2) របស់ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា និងក្រោមកិច្ចសហការជាមួយអង្គការ សកម្មភាពសម្រាប់ការអប់រំនៅកម្ពុជា ដើម្បីចងក្រងជាឯកសារនាំទុកក្នុងការបង្កើត និងការដឹកនាំក្លឹប។

រូបភាពក្របសៀវភៅ: រចនាដោយលោក អឿ សារីន អង្គការសកម្មភាពសម្រាប់ការអប់រំនៅកម្ពុជា

© ក្រសួង អ.យ.ក ២០២៣

មាតិកា

បុព្វកថា iii

១. សេចក្តីផ្តើម ១

២. វត្តបំណង ១

៣. សម្ភារៈ ១

៤. ដំណើរការអនុវត្តសកម្មភាព ២

៤.១. គោលការណ៍អប់រំបច្ចុប្បន្ន ២

៤.១.១. ការស្ម័គ្រចិត្ត ២

៤.១.២. ទំហំ ២

៤.១.៣. កម្រិតថ្នាក់គោលដៅ ៣

៤.១.៤. ការវាយតម្លៃចំណាប់អារម្មណ៍សិស្ស និងការតម្រង់ទិស ៣

៤.១.៥. ការបែងចែកភារកិច្ច ៣

៤.១.៦. ការកំណត់ផែនការ ៤

៤.១.៧. ការកំណត់ធនធាន ៥

៤.២. សកម្មភាពស្នើឡើង ៥

៤.២.១. ទស្សនកិច្ចសិក្សា ៥

៤.២.២. សកម្មភាពស្រាវជ្រាវប្រវត្តិសាស្ត្រតាមរយៈសម្ភាសន៍ ១២

៤.២.៣. ការតាំងពិធីរំលឹកដៃក្នុងបណ្ណាល័យ និងថ្នាក់អៀន ១៣

៤.២.៤. ការអញ្ជើញវត្តិស ១៧

៤.២.៥. ការបង្កើតខិត្តប័ណ្ណផ្សព្វផ្សាយតំបន់មូលដ្ឋាន ១៧

៤.២.៦. ការផ្សារភ្ជាប់ក្លឹបជាមួយនិងការអនុវត្តស្រុករបស់សិស្សដទៃទៀត ១៨

ឧបសម្ព័ន្ធទី១៖ ការវាយតម្លៃចំណាប់អារម្មណ៍សិស្ស 19

ឧបសម្ព័ន្ធទី២៖ ការបែងចែកភារកិច្ច ២០

ឧបសម្ព័ន្ធទី៣៖ ការកំណត់ផែនការ ២១

ឧបសម្ព័ន្ធទី៤៖ ការកំណត់ធនធាន ២២

មុព្វកថា

ការអភិវឌ្ឍធនធានមនុស្ស គឺជាកត្តាសំខាន់សម្រាប់ការអភិវឌ្ឍសេដ្ឋកិច្ច និងសង្គម។ ការអប់រំ បានបណ្តុះបណ្តាលមនុស្សប្រកបដោយវិជ្ជាសម្បទា បំណិនសម្បទា ចរិយាសម្បទា កាយសម្បទា និង មនសិការវិជ្ជាជីវៈសម្រាប់សង្គមជាតិ។ ក្នុងបរិការណ៍នេះ ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា បានកសាងឯកសារ ក្លឹបសិក្សាបន្ថែមសម្រាប់ប្រើប្រាស់នៅតាមគ្រឹះស្ថានមធ្យមសិក្សា។

ឯកសារនេះ នឹងផ្តល់នូវទិដ្ឋភាពថ្មីៗ ដល់សិស្សានុសិស្សទាំងអស់ដែលត្រូវការសិក្សាបន្ថែមក្រៅ ពីការរៀននៅក្នុងថ្នាក់រៀន។ ការបង្កើតក្លឹបសិក្សា គឺជាការងារស្ម័គ្រចិត្ត ដែលនឹងត្រូវជ្រើសរើសយកទៅ អនុវត្តតាមតម្រូវការជាក់ស្តែងរបស់គ្រឹះស្ថានមធ្យមសិក្សា។ ការណ៍នេះ សិស្សានុសិស្ស នឹងទទួលបាន ឱកាសអភិវឌ្ឍគុណសម្បទាផ្ទាល់ខ្លួនបន្ថែមទៀត តាមរយៈការចូលរួមសកម្មភាពក្លឹបសិក្សា ណាមួយដែល ពួកគេចាប់អារម្មណ៍។ ការផ្តល់សេវាអប់រំមានលក្ខណៈសម្បូរបែបនេះ នឹងមានផលជះវិជ្ជមាន ដល់ការ ផ្លាស់ប្តូរឥរិយាបថ និងអាកប្បកិរិយារបស់សិស្សានុសិស្ស ឱ្យមានលទ្ធភាពសម្របខ្លួនទៅនឹងការវិវត្តជឿន លឿននៃសង្គមជាតិក្នុងយុគសម័យឌីជីថល។

ការបង្កើតក្លឹបសិក្សា ទាមទារឱ្យមានយន្តការណែនាំច្បាស់លាស់អំពី គុណតម្លៃ និងភារកិច្ច សម្រាប់គ្រូ ដឹកនាំ និងសមាជិកក្លឹប តម្រូវការធនធានគាំទ្រ លំនាំសកម្មភាពត្រូវអនុវត្ត និងប្រធានបទដែលត្រូវសិក្សា ក្នុងអំឡុងពេលដំណើរការក្លឹប។ ឯកសារនេះ បានផ្តល់នូវមូលដ្ឋានច្បាស់លាស់ដល់គណៈគ្រប់គ្រង សាលារៀន និងលោកគ្រូអ្នកគ្រូ ក្នុងការចាត់ចែង រៀបចំ បង្កើតឱ្យមានក្លឹបសិក្សានៅក្នុងគ្រឹះស្ថានសិក្សា របស់ខ្លួន ដើម្បីផ្តល់ឱកាសដល់សិស្ស ដែលមានចំណាប់អារម្មណ៍ចូលរួមក្នុងសកម្មភាពក្លឹបណាមួយ ដោយការស្ម័គ្រចិត្ត។

ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា សង្ឃឹមយ៉ាងមុតមាំថា គ្រឹះស្ថានមធ្យមសិក្សា នឹងប្រើប្រាស់ឯកសារ នេះជាមូលដ្ឋានក្នុងការបង្កើតក្លឹបសិក្សា ដោយបត់បែនតាមស្ថានភាពជាក់ស្តែងរបស់សាលារៀន ប្រកប ដោយប្រសិទ្ធភាព សំដៅរួមចំណែកកសាង និងអភិវឌ្ឍធនធានមនុស្សនៅកម្ពុជាឱ្យកាន់តែល្អប្រសើរ។ ✓

ថ្ងៃ ពុធ ១១ ខែ ឧសភា ឆ្នាំ ២០២៣ រាជធានីភ្នំពេញ ព.ស.២៥៦៦

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា

(Handwritten signature in blue ink)

បណ្ឌិតសភាចារ្យ ហង់ជួន ណារ៉ុន

១. សេចក្តីផ្តើម

ឯកសារនេះបង្កើតឡើង ដើម្បីជួយដល់សាលាមធ្យមសិក្សាក្នុងការផ្តល់ឱកាសដល់សិស្សឱ្យសិក្សាស្វែងយល់បន្ថែមទៀតពីប្រវត្តិសាស្ត្រប្រទេសកម្ពុជា។ ឱកាសនោះ នឹងផ្តល់ការយល់ដឹងដល់សិស្សឱ្យកាន់តែទូលំទូលាយពីមេរៀនប្រវត្តិសាស្ត្រដែលមិនត្រូវបានដាក់បញ្ចូលក្នុងសៀវភៅសិក្សាគោល។ ការយល់ដឹងរបស់សិស្សផ្នែកប្រវត្តិសាស្ត្រនេះ នឹងបង្កើនការរៀនរបស់ពួកគេបានដល់ទៅពីរបីរបៀបដូចជា វាអាចឱ្យពួកគេដឹងពីសកម្មភាពដែលបានកើតឡើងក្នុងពេលអតីតបន្តរហូតមកដល់បច្ចុប្បន្ន។ វាជួយឱ្យពួកគេបង្កើនមោទនភាពពីទីកន្លែងណាមួយ យល់ដឹងពីអត្តសញ្ញាណអ្វីមួយដែលទាក់ទងនឹងតំបន់ណាមួយ យល់ដឹងពីកន្លែងនោះហើយអាចដឹងថាតើកន្លែងនោះនឹងក្លាយទៅជាយ៉ាងណានៅពេលអនាគត។ ឱកាសដ៏ពិសេសនេះ នឹងធ្វើឱ្យការរៀនសូត្រកាន់តែមានលក្ខណៈគួរឱ្យចាប់អារម្មណ៍ថែមទៀត និងប្រកបដោយភាពទាក់ទាញអារម្មណ៍ស្របតាមបញ្ញត្តិសាលាកុមារមេត្រី។ ដើម្បីផ្តល់បទពិសោធន៍បែបនេះ សាលារៀនគួររៀបចំក្រុមសិស្សជាលក្ខណៈក្រៅផ្លូវការមួយក្នុងក្លឹបមុខវិជ្ជាប្រវត្តិសាស្ត្រ(ក្លឹបប្រវត្តិសាស្ត្រ) ស្ថិតក្រោមការដឹកនាំរបស់គ្រូម្នាក់ ឬច្រើននាក់។ សមាជិកភាពដែលចូលរួមបង្កើតក្រុមនេះ គឺជាការស្ម័គ្រចិត្ត។ គោលបំណងក្លឹប គឺរៀបចំសកម្មភាពតាមរចនាសម្ព័ន្ធ ដែលតម្រូវឱ្យសិស្សមានទំនាក់ទំនងយ៉ាងជិតស្និទ្ធលើការសិក្សាស្រាវជ្រាវពីប្រវត្តិតំបន់របស់ពួកគេ។ សកម្មភាពបែបនេះ អាចជាការស្រាវជ្រាវតាមរយៈការនិយាយផ្ទាល់មាត់ក៏បាន (ឧ. ការសម្ភាសជាមួយមនុស្សមានបទពិសោធន៍ពីប្រធានបទមួយចំនួន) ធ្វើទស្សនកិច្ចសិក្សា ការរៀនបង្កើតផែនទី ឬការសរសេររបាយការណ៍ពីប្រធានបទណាមួយដែលតម្រូវឱ្យធ្វើការស្រាវជ្រាវតាមមូលដ្ឋាន។

★ ក្លឹបគឺ៖ ការរួបរួមនៃមនុស្សមួយក្រុមដោយមានគោលដៅរួម ឬមានចំណង់ចំនូលចិត្តដូចគ្នាដើម្បីធ្វើកិច្ចការរួម និងផលប្រយោជន៍រួមមួយ ។

២. វត្ថុបំណង

- សិស្សមានឱកាសរៀនបន្ថែមពីប្រវត្តិសាស្ត្រដែលទាក់ទងនឹងសហគមន៍របស់ពួកគេ។
- គ្រូអាចប្រើឯកសារនេះ ដើម្បីជួយសិស្សឱ្យចេះរៀបចំសកម្មភាពតាមរចនាសម្ព័ន្ធដែលជំរុញឱ្យពួកគេយល់ដឹងកាន់តែច្រើនពីប្រវត្តិសាស្ត្រតំបន់របស់ពួកគេ។

៣. សម្ភារៈ

- សម្ភារៈទាក់ទងនឹងការសិក្សាស្រាវជ្រាវប្រវត្តិសាស្ត្រ (ឧ. សៀវភៅ ផែនទី តុ ។ល។)
- សម្ភារៈសិក្សា ប៊ិក សម្រាប់សរសេររបាយការណ៍ និងធ្វើបទបង្ហាញ
- សម្ភារៈសម្រាប់ដាក់តាំងពិព័រណ៍ផែនទី។ល។
- ថវិកាសម្រាប់ធ្វើដំណើរទស្សនកិច្ចសិក្សា
- ថវិកាសម្រាប់សិស្ស និងគ្រូ ដើម្បីរៀបចំការប្រជុំនៅស្នាក់ការកណ្តាលរបស់សាលារៀន។

៤. ដំណើរការអនុវត្តសកម្មភាព

៤.១. គោលការណ៍អរូបចម្លើយ

ការបង្កើតក្លឹបប្រវត្តិសាស្ត្រ ត្រូវធ្វើឡើងដោយមានគោលការណ៍អនុវត្តសំខាន់ៗមួយចំនួនដូចខាងក្រោម៖

៤.១.១. ការស្ម័គ្រចិត្ត

អ្នកសម្របសម្រួលសាលារៀនត្រូវយល់ថា ការចូលរួមក្នុងក្លឹបប្រវត្តិសាស្ត្រនេះ គឺមិនមែនសម្រាប់សិស្សគ្រប់គ្នាទេ ហើយក៏មិនមែនជាការបង្ខិតបង្ខំសិស្សឱ្យចូលរួមក្នុងក្លឹបនេះដែរ។ សិស្សមានចំណូលចិត្តខុសៗគ្នាដូចនេះអ្នកសម្របសម្រួល គួរជួយសម្រួលដល់បញ្ហានេះឱ្យបានសមរម្យស្របតាមបញ្ញត្តិសាលាកុមារមេត្រី។ ឧទាហរណ៍ គ្រូអាចបង្កើតក្លឹបនេះក្នុងពេលតែមួយ ខណៈពេលដែលក្លឹបដទៃទៀតត្រូវបានបង្កើតផងដែរ។ វាមានន័យថា មានគ្រូផ្សេងៗទៀតកំពុងបង្កើតក្លឹបដទៃទៀតដែរ ដូចជាក្លឹបវិទ្យាសាស្ត្រ ឬក្លឹបនិពន្ធជាដើម។ គ្រូគួរទុកពេលឱ្យសិស្សជ្រើសរើសក្លឹបដែលពួកគេចង់ចូលរួមឱ្យបានទូលំទូលាយ និងត្រូវមើលថាតើពួកគេមានពេលវេលា និងចំណូលចិត្តក្នុងការចូលរួមក្លឹបដែរឬទេ។

ដូចគ្នានេះដែរ ថ្នាក់ដឹកនាំក៏មិនត្រូវបង្ខំគ្រូឱ្យរៀបចំក្លឹបប្រវត្តិសាស្ត្រនេះដែរ។ ការពេញចិត្ត និងការចាប់អារម្មណ៍របស់គ្រូចំពោះការដឹកនាំក្លឹបប្រវត្តិសាស្ត្រ ជាការចាំបាច់ក្នុងការឈានទៅដល់ភាពជោគជ័យរបស់ក្លឹប ដូច្នេះថ្នាក់ដឹកនាំគួរយល់ថា លទ្ធផលជោគជ័យនឹងពិបាកទទួលបាន ប្រសិនបើបង្ខំគ្រូឱ្យធ្វើសកម្មភាព។ ជាមួយគ្នានេះដែរ គ្រូស្ម័គ្រចិត្តអាចចំណាយពេលផ្ទាល់ខ្លួនរបស់គាត់ខ្លះៗ ដើម្បីធ្វើផែនការសកម្មភាពជាមួយសិស្ស ដូចជាការចូលរួមប្រជុំក្រៅម៉ោងសិក្សា និងការធ្វើដំណើរទស្សនកិច្ចតាមមេធាវីយដ្ឋានប្រវត្តិសាស្ត្រនានាក្នុងមូលដ្ឋាន។ គណៈកម្មការគ្រប់គ្រងសាលារៀន ត្រូវពិចារណាលើទម្រង់ការមួយចំនួនទាក់ទងនឹងប្រាក់ឧបត្ថម្ភគ្រូដឹកនាំក្លឹបដែលមានលក្ខណៈស្រដៀងគ្នាទៅនឹងទម្រង់ថវិកាសកម្មភាពផ្សេងទៀតដូចជា ការបំប៉នសិស្សរៀនយឺត និងកម្មវិធីគេហកិច្ច ជាដើម។

៤.១.២. ទំហំ

ក្លឹបប្រវត្តិសាស្ត្រនេះមានភាពងាយស្រួលក្នុងការគ្រប់គ្រង ពេលធ្វើក្នុងសាលារៀនមួយដោយសារសិស្សនិងគ្រូទាំងអស់ស្ថិតនៅកន្លែងតែមួយ។ ក្នុងករណីខ្លះសាលារៀនមួយចំនួន ដែលនៅក្បែរគ្នាក្នុងតំបន់គោលដៅក៏អាចចូលរួមក្នុងក្លឹបប្រវត្តិសាស្ត្រនេះបានដែរ។ ករណីនោះអាចសាមីសាលារៀនប្រធានកម្រង ដើរតួជាអ្នកសម្របសម្រួល។ ប្រសិនបើមានសាលារៀនមួយចំនួនកំពុងអនុវត្តក្លឹបប្រវត្តិសាស្ត្រ នាយកសាលារៀនពាក់ព័ន្ធទាំងនោះ អាចសម្រេចចិត្តដាក់ធនធានរួមគ្នាសម្រាប់ធ្វើសកម្មភាពដូចជា ទស្សនកិច្ចសិក្សា ពិព័រណ៍ភាពយន្ត។ល។ ការអនុវត្តសកម្មភាពរួមគ្នា អាចមានអត្ថប្រយោជន៍មួយចំនួនដូចជា ការជៀសវាងធ្វើសកម្មភាពជាន់គ្នា ជាពិសេសករណីដំណើរទស្សនកិច្ចសិក្សា។ ការសម្របសម្រួលក្នុងកម្រិតនេះ ពេលខ្លះអាចជួបបញ្ហាប្រឈម។ នាយកសាលារៀនដែលពាក់ព័ន្ធគួរពិនិត្យមើលកម្រិតចំណាប់អារម្មណ៍ចូលរួមក្នុងក្លឹបប្រវត្តិសាស្ត្រពីសាលារៀនមួយចំនួន ចម្ងាយវាងសាលារៀន និងការពេញចិត្តរបស់គ្រូដឹកនាំនៅពេលសម្រេចចិត្តថាតើត្រូវរៀបចំក្លឹបរួមគ្នា ឬដាច់ដោយឡែក។ ក្នុងករណីអនុវត្តសកម្មភាពរួមគ្នាគេត្រូវចាត់ចែងថវិកាដែលចាំបាច់សម្រាប់ការធ្វើដំណើរសម្របសម្រួលកិច្ចប្រជុំអន្តរសាលា។

៤.១.៣. កម្រិតថ្នាក់គោលដៅ

ការចូលរួមក្លឹបប្រវត្តិសាស្ត្រ ជាសកម្មភាពមួយដែលលើកដំបូងយើងត្រូវកំណត់ជ្រើសរើសយកសិស្សពេញវ័យ។ នៅពេលដែលសាលាមានបទពិសោធច្រើនពីការរៀបចំក្លឹបនេះហើយ គ្រូអាចធ្វើការសាកល្បងរៀបចំសកម្មភាពក្លឹបដែលសមរម្យទៅនឹងសិស្សតូចៗបាន។ ប៉ុន្តែសម្រាប់សាលាមធ្យមសិក្សា ក្លឹបនេះអាចរៀបចំនៅកម្រិតថ្នាក់មធ្យមសិក្សាទុតិយភូមិ អាស្រ័យលើលទ្ធភាពរបស់គ្រូ ថាតើគាត់ចាប់អារម្មណ៍ក្នុងការងារនេះ ឬយ៉ាងណា។

៤.១.៤. ការវាយតម្លៃចំណាប់អារម្មណ៍សិស្ស និងការតម្រង់ទិស

ការចូលរួមក្លឹប គឺអាស្រ័យលើការសម្រេចចិត្តរបស់សិស្សផ្ទាល់។ ការវាយតម្លៃចំណាប់អារម្មណ៍សិស្សពីការចូលរួមក្លឹបនេះ គ្រូត្រូវពន្យល់ណែនាំពីអត្ថន័យក្លឹបនោះជាមុនសិន។ ការណែនាំនេះអាចនិយាយផ្ទាល់មាត់ទៅកាន់សិស្សក្នុងថ្នាក់ ឬអាចសរសេររូបភាពនៅទីធ្លាប់វិវេណសាលា ឬយើងអាចប្រើវិធីទាំងពីរនេះតែម្តង។ សេចក្តីណែនាំទាំងអស់រួមមានចំណុចដូចខាងក្រោមនេះ៖

- វត្ថុបំណង៖ ដើម្បីបង្កើនការយល់ដឹងរបស់សិស្សពីប្រវត្តិសាស្ត្រក្នុងមូលដ្ឋាន។
- សកម្មភាព៖ ធ្វើដំណើរទស្សនកិច្ចសិក្សា ការតាំងពិព័រណ៍ប្រវត្តិសាស្ត្រ ការស្រាវជ្រាវជាក្រុមតាម រយៈសម្ភាសន៍ និងការអានសៀវភៅ។ល។
- ការវាយតម្លៃ៖ ពុំមានការវាយតម្លៃ ឬដាក់ពិន្ទុជាលក្ខណៈផ្លូវការទេ គឺសិស្សចូលរួមក្នុងសកម្មភាពក្លឹបដោយការពេញចិត្តរបស់ពួកគេ ពុំមែនដោយសារការបង្ខំឡើយ។
- ការចូលរួម៖ សមាជិកភាពក្លឹបចូលរួមដោយស្ម័គ្រចិត្ត។
- ការប្រជុំ៖ ការប្រជុំសាមញ្ញ (២សប្តាហ៍ម្តង) ដើម្បីពិភាក្សាពីសកម្មភាពដែលបានគ្រោងទុក។ ចំណុចខាងលើនេះ ត្រូវអនុវត្តក្រៅម៉ោងសិក្សា ឬថ្ងៃឈប់សម្រាក។

អនុវត្តតាមសេចក្តីណែនាំនេះ គ្រូត្រូវសួរសិស្សថាតើពួកគេចាប់អារម្មណ៍ក្នុងការចូលរួមក្លឹបនេះឬទេ ហើយកំណត់ឱ្យបានពីកម្រិតនៃការចាប់អារម្មណ៍របស់ពួកគេ។ ការវាយតម្លៃចំណាប់អារម្មណ៍សិស្ស គ្រូត្រូវប្រើទម្រង់ដែលមានក្នុងឧបសម្ព័ន្ធទី១។ ទម្រង់នេះមានប្រយោជន៍ ពីព្រោះវាទប់ស្កាត់មិនឱ្យមានការគាបសង្កត់ និងបង្ខំសិស្សឱ្យនិយាយថា យល់ព្រម ឬ មិនយល់ព្រម ជាពិសេសនៅចំពោះមុខគ្រូ សិស្សបង្ហាញនូវភាពមិនស្មោះត្រង់។ អាស្រ័យហេតុនេះ គ្រូត្រូវផ្តល់ពេលឱ្យសិស្សរយៈពេលពី ១០ ទៅ ១៥នាទី ដើម្បីឱ្យពួកគេធ្វើការសម្រេចចិត្តមុនពេលបំពេញទម្រង់ និងមុនពេលប្រគល់ទម្រង់នោះជូនគ្រូវិញ។

៤.១.៥. ការបែងចែកនាវកិច្ច

នៅពេលមានកិច្ចប្រជុំក្លឹបជាលើកដំបូង គ្រូដឹកនាំក្លឹប ត្រូវជ្រើសរើសសមាជិកមួយចំនួនដើម្បីទទួលខុសត្រូវលើកិច្ចការនានា។ ការជ្រើសរើសនេះ ធ្វើឡើងដោយការបោះឆ្នោត ឬ តាមរយៈការលើកដៃ។ តួនាទីគឺមិនទៀងទាត់ទេ រួមមាន ១)ប្រធាន ២)អនុប្រធាន និង ៣)ហិរញ្ញិក។ ប្រសិនបើមានសិស្សច្រើននាក់នៅក្នុងក្លឹប (១៥នាក់ ឬច្រើនជាងនេះ) ចាំបាច់ត្រូវមានប្រធានក្រុម ១នាក់ សម្រាប់សម្របសម្រួលសិស្ស ៣ ឬ

៤នាក់នោះ។ ការទទួលខុសត្រូវនេះបានភ្ជាប់ជូនក្នុង **ឧបសម្ព័ន្ធទី២**។ គ្រូដឹកនាំក្លឹបត្រូវពន្យល់ និងបង្ហាញដល់សមាជិកក្លឹបទាំងអស់។ នៅក្នុងជំហានដំបូងនៃសកម្មភាពក្លឹប គ្រូដឹកនាំត្រូវទទួលខុសត្រូវក្នុងការចូលរួមចំណែកជួយសមាជិកក្លឹប ដើម្បីឱ្យពួកគេមានទំនាក់ទំនងគ្នា និងបំពេញតួនាទីបានល្អ។ ជាមួយគ្នានោះដែរ គ្រូដឹកនាំត្រូវខិតខំប្រឹងប្រែងបំពេញភារកិច្ចឱ្យបានល្អ ដើម្បីជួយសិស្សឱ្យទទួលបានបទពិសោធន៍ការងារល្អប្រសើរ។

៤.១.៦. ការកំណត់ផែនការ

កិច្ចការមួយក្នុងចំណោមកិច្ចការទាំងឡាយដែលក្លឹបត្រូវធ្វើគឺ ការរៀបចំផែនការសកម្មភាពដែលបានស្នើសុំក្នុងរយៈពេល១ត្រីមាស។ ទម្រង់ផែនការសកម្មភាពក្លឹបមានលក្ខណៈសមស្របពីមួយសប្តាហ៍ទៅមួយសប្តាហ៍ក្នុងខែនីមួយៗ ដូចបានភ្ជាប់ជូននៅក្នុង **ឧបសម្ព័ន្ធទី៣**។ មុនពេលធ្វើផែនការគ្រូគួរពិនិត្យមើលថាតើសកម្មភាពណាដែលអាចធ្វើទៅបាន រួចកំណត់យកគម្រោង១ ឬ ២ ដែលក្លឹបនឹងអនុវត្តក្នុងត្រីមាសនីមួយៗ។ ឧទាហរណ៍ ក្លឹបចង់ឱ្យសិស្សសិក្សាពីប្រាសាទនៅក្នុងតំបន់មួយ។ មុនពេលទៅមើលប្រាសាទនោះ គ្រូអាចបរិយាយពីប្រវត្តិខ្លះៗរបស់ប្រាសាទ និងណែនាំពីអ្វីដែលសិស្សត្រូវធ្វើនៅពេលទៅដល់ដូចជា ថាតើប្រាសាទនោះត្រូវបានកសាងនៅឆ្នាំណា (ដោយពិនិត្យមើលបែបបទអក្សរសិលាចារិក ឬសាកសួរព័ត៌មានពីចាស់ទុំនៅមូលដ្ឋាននោះផ្ទាល់) ទីតាំង និងរចនាបថប្រាសាទ ការថតរូបក្បាច់ចម្លាក់សំខាន់ៗ ការផ្តិតអក្សរសិលាចារិក និងការអានពីប្រវត្តិរបស់ប្រាសាទនោះជាមុន។ គ្រូអាចពន្យល់សិស្សពីរបៀបនៃការពិនិត្យមើលវត្ថុទាំងនោះផងដែរ។ សូមមើល **ឧបសម្ព័ន្ធទី៤**។ នៅពេលការសិក្សាស្រាវជ្រាវបញ្ចប់ ក្លឹបត្រូវរៀបចំការដាក់តាំងពិព័រណ៍ក្នុងបណ្ណាល័យ ឬថ្នាក់រៀន ព្រមទាំងធ្វើបទបង្ហាញពីអ្វីដែលបានស្រាវជ្រាវនោះទៅដល់សិស្សដទៃទៀតដែលមិនមែនជាសមាជិករបស់ក្លឹប។ គ្រប់សកម្មភាពទាំងនេះ គួរតែសរសេរទុកនៅក្នុងផែនការ។ សូមមើលឧទាហរណ៍ក្នុងតារាងខាងក្រោម៖

តារាងទី១៖ ការកំណត់ផែនការ

ត្រីមាសទី១

សកម្មភាព	វិច្ឆិកា				ធ្នូ				មករា			
	១	២	៣	៤	១	២	៣	៤	១	២	៣	៤
១. កិច្ចប្រជុំទី១៖ ស្វែងរកគម្រោងស្រាវជ្រាវប្រវត្តិសាស្ត្រ	✓											
២. កិច្ចប្រជុំទី២៖ ការសិក្សាស្រាវជ្រាវលើកដំបូង (ការរៀនពីអក្សរខ្មែរបុរាណ)		✓										
៣. កិច្ចប្រជុំទី៣៖ ការសិក្សាស្រាវជ្រាវលើកដំបូង (ការរៀនពីរចនាបថប្រាសាទ ទីតាំង ផែនទី។ល។)				✓								
៤. ដំណើរទស្សនកិច្ចលើកដំបូងទៅកាន់ប្រាសាទបុរាណក្នុងតំបន់				✓								

៥. ដំណើរទស្សនកិច្ចលើកទី២ ទៅកាន់ប្រាសាទបុរាណ ក្នុងតំបន់					√						
៦. កិច្ចប្រជុំទី៤៖ រៀបចំផែនការតាំងពិព័រណ៍ ដើម្បីឱ្យដឹង ថាតើដំណើរការស្រាវជ្រាវនោះយ៉ាងដូចម្តេច? រៀបចំកិច្ច ការ ហើយត្រូវសម្រេចចិត្តថាតើនរណាត្រូវធ្វើកិច្ចការអ្វី?						√					
៧. ជួបជុំគ្នាដើម្បីរៀបចំការតាំងពិព័រណ៍ក្នុងបណ្ណាល័យ							√	√			
៨. ធ្វើបង្ហាញពីប្រាសាទដល់សិស្សដទៃទៀត									√		

៤.១.៧. ការកំណត់ធនធាន

ដើម្បីធ្វើឱ្យសកម្មភាពក្លឹបប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព ចាំបាច់ត្រូវមានធនធានមួយចំនួនដូចជា សម្ភារៈ កន្លែងប្រជុំ (បណ្ណាល័យ ឬថ្នាក់រៀនទំនេរ) សៀវភៅនៅក្នុងបណ្ណាល័យសម្រាប់ការសិក្សាស្រាវជ្រាវ បន្ទប់កុំ ពូជសម្រាប់សរសេររបាយការណ៍ (ប្រើចំពោះថ្នាក់មធ្យមសិក្សា) និងធនធានថវិកា។ ធនធានប្រើប្រាស់ជា តម្រូវការសម្រាប់អនុវត្តសកម្មភាពជាក់ស្តែងដូចខាងក្រោម៖

- ក្រដាសសម្រាប់កត់ត្រា ឬសរសេររបាយការណ៍ (សម្រាប់ក្រុមទាំងអស់)
- ក្រដាសផ្ទាំងធំសម្រាប់គូផែនទី ធ្វើការដាក់តាំងពិព័រណ៍ និងប្រជុំ
- ហ្វឺតសម្រាប់សរសេររៀបចំការតាំងពិព័រណ៍
- ថវិកាសម្រាប់ធ្វើដំណើរទស្សនកិច្ចសិក្សា
- ម៉ាស៊ីនថតរូប
- ថវិកាសម្រាប់ចំណាយផ្សេងៗ

ថវិកាក្លឹបត្រូវបានរៀបចំឡើងដោយគណៈកម្មការគ្រប់គ្រងសាលាក្នុងពេលដំណើរការរៀបចំផែនការ ប្រចាំឆ្នាំដែលធ្វើឡើងនៅដើមឆ្នាំសិក្សានីមួយៗ។ សូមមើលក្នុង **ឧបសម្ព័ន្ធទី៤**។

៤.២. សកម្មភាពស្នើឡើង

សកម្មភាពនានាជាច្រើនដែលក្លឹបអាចរៀបចំកែលម្អកិច្ចការដើម្បីមើលទៅឱ្យចាប់អារម្មណ៍ និងមាន លក្ខណៈគិតស៊ីជម្រៅសម្រាប់សិស្ស។ សកម្មភាពដែលបានផ្តល់ឱ្យខាងក្រោមនេះ គឺគ្រាន់តែជាឧទាហរណ៍ ប៉ុណ្ណោះ។ គ្រូ និងសមាជិកក្លឹប អាចបញ្ជាក់យោបល់ផ្ទាល់ខ្លួនពីអ្វីដែលពួកគេចង់ធ្វើដើម្បីពង្រីកនូវឱកាស រៀនសូត្រតាមរយៈការសិក្សាប្រវត្តិសាស្ត្រជាតិ ឬ ប្រវត្តិសាស្ត្រតំបន់។

៤.២.១. ទស្សនកិច្ចសិក្សា

ការដឹកនាំសិស្សឱ្យធ្វើការស្រាវជ្រាវរយៈពេលខ្លីទៅកាន់ទីកន្លែងណាមួយនៃតំបន់ប្រវត្តិសាស្ត្រ គឺជា សកម្មភាពមួយក្នុងចំណោមសកម្មភាពសិក្សាទាំងឡាយដែលក្លឹបអាចធ្វើបាន។ ប្រាសាទបុរាណបានផ្តល់ឱ កាសច្រើនបំផុតសម្រាប់សកម្មភាពសិក្សាស្រាវជ្រាវនេះ ប៉ុន្តែយើងអាចសិក្សាពីអ្វីផ្សេងៗទៀត ដូចជាការទៅ មើលសំណង់អគារចាស់ៗដែលនៅសេសសល់ពីសម័យអាណានិគមបារាំង តំបន់សមរក្សមិចាស់ៗ ឬសារមន្ទីរ (នៅភ្នំពេញ ឬសៀមរាប)។ សិស្សគួរសិក្សាស្រាវជ្រាវពីទីកន្លែងណាមួយ ព្រមទាំងបញ្ហាព្រមព្រៀងយោបល់ពី

សកម្មភាពដែលពួកគេចង់ធ្វើមុនពេលធ្វើដំណើរទៅកន្លែងនោះ។ គ្រូដឹកនាំភ្លឹប ត្រូវធ្វើគម្រោងផែនការសកម្មភាពជាមួយសមាជិកភ្លឹប។ មុនពេលឱ្យសិស្សស្រាវជ្រាវនៅកន្លែងណាមួយ គ្រូគួរសុំការអនុញ្ញាតពីឪពុកម្តាយរបស់ពួកគេដើម្បីឱ្យពួកគាត់បានដឹងព័ត៌មានជាមុន។ ខាងក្រោមនេះ ជាសេចក្តីអធិប្បាយពីអ្វីដែលត្រូវធ្វើនៅពេលចុះទៅមើលប្រាសាទ សំណង់អគារចាស់ៗ ឬកន្លែងប្រវត្តិសាស្ត្រផ្សេងៗ។

កិច្ចការទី១៖ កាលបរិច្ឆេទសំណង់អគារ

ចំពោះអគារដែលនៅសល់ពីសម័យបារាំង ជាធម្មតាវាតែងមានសសរជាគោលដែលបង្ហាញពីកាលបរិច្ឆេទ រីឯប្រាសាទបុរាណវិញមានការលំបាកក្នុងការមើលកាលបរិច្ឆេទ។ ប៉ុន្តែទោះបីយ៉ាងណាក៏ដោយ មានវិធីមួយដែលអាចធ្វើឱ្យយើងដឹងបានពីកាលបរិច្ឆេទរបស់វា គឺការពិនិត្យមើលអក្សរសិលាចារិក។ ទោះជាយើងមិនអាចអានអក្សរនោះក៏ដោយ ក៏យើងអាចផ្តល់អក្សរមួយតួ ឬពីរតួ ជាមួយនឹងចំណែកថ្នាក់អក្សរសម័យបច្ចុប្បន្ន។ ឧទាហរណ៍ នៅក្នុងអក្សរសិលាចារិកខាងក្រោមដែលយកមកពីប្រាសាទភ្នំហាន់ជ័យក្នុងខេត្តកំពង់ចាម យើងឃើញថាអក្សរទីមួយ ដូចជាពាក្យ «សា»។

ការប្រើប្រាស់តារាងខាងក្រោមនេះ មានសារៈសំខាន់ណាស់សម្រាប់កំណត់កាលបរិច្ឆេទប្រាសាទបុរាណនៅកម្ពុជា ហើយបើទោះបីជាអ្នកមិនអាចអានអក្សរបុរាណលើសិលាចារិកទាំងនោះ (ជាទូទៅសរសេរជាភាសាសំស្ក្រឹត និងប្រើអក្សរខ្មែរបុរាណ) ក៏ដោយ ក៏អ្នកអាចកំណត់កាលបរិច្ឆេទប្រាសាទតាមសម័យកាលដោយផ្អែកលើប្រភេទអក្សរទៅនឹងលក្ខណៈខុសប្លែកគ្នារបស់វាដែលបានបង្ហាញក្នុងតារាងខាងក្រោម៖

ដោយយោងតាមតារាងនេះបានបង្ហាញថាមានសម័យធំៗ ៤ គឺ៖

1. សម័យមុនអង្គរ (មុនសតវត្សរ៍ទី៩)
2. សម័យអង្គរ (សតវត្សរ៍ទី៩ ដល់ សតវត្សរ៍ទី១៥) ៖ មានអក្សរ ៤ប្រភេទ ក្នុងសម័យនោះ
3. សម័យក្រោយអង្គរ ឬ សម័យកណ្តាល (សតវត្សរ៍ទី១៥ ដល់ សតវត្សរ៍ទី១៧)

តារាងអក្សរក្រមភាសាខ្មែរបុរាណ
CHARACTER SET OF ANCIENT KHMER SCRIPT

រ៉ូម៉ាំង	មុនអង្គរ	សម័យអង្គរ				កណ្តាល	បច្ចុប្បន្ន	
	ម. អ.	អ. ១	អ. ២	អ. ៣	អ. ៤	អ. ៥	មូល	ជ្រៀង
ka	កា ក	𑀓	𑀔	𑀕	𑀖	𑀗	ក	ក
kha	ខា	𑀘	𑀙	𑀚	𑀛	𑀜	ខ	ខ
ga	កា	𑀞	𑀟	𑀠	𑀡	𑀢	ក	ក
gha	យា	𑀣	𑀤	𑀥	𑀦	𑀧	𑀨	យ
na	នា	𑀩	𑀪	𑀫	𑀬	𑀭	ន	ង
ca	ចា	𑀮	𑀯	𑀰	𑀱	𑀲	ច	ច
cha	ឆា	𑀳	𑀴	𑀵	𑀶	𑀷	ឆ	ង
ja	ចា	𑀹	𑀺	𑀻	𑀼	𑀽	ច	ជ
jha	ចា	𑀾	𑀿	𑁀	𑁁	𑁂	𑁃	ឈ
ña	ចា	𑁄 ១	𑁅	𑁆	𑁇	𑁈	𑁉	ឃ
ta	តា	𑁊	𑁋	𑁌	𑁍	𑁎	ត	ត

កា សា រ្យ្យំដំ	សម័យ មុនអង្គរ	សម័យអង្គរ				សម័យ ក្រោយ អង្គរ	បច្ចុប្បន្ន	
		ប្រភេទ ១	ប្រភេទ ២	ប្រភេទ ៣	ប្រភេទ ៤		អក្សរ មូល	អក្សរ ជ្រៀង
tha	ត						ថ	ថ
da		ដ	ន	ដ	ន	ន	ឌ	ឌ
dha	ដ						ឆ	ឆ
na	ន ណ	ណ	ណ	ណ	ណ	ណ	ណ	ណ
ta	ត	ត	ត	ត	ត	ត	ត	ត
tha	ត	ត	ត	ត	ត	ត	ត	ត
da	ដ	ដ	ន	ន	ន	ន	ឌ	ឌ
dha	ដ ឈ	ដ	ដ	ឆ	ឆ	ឆ	ឆ	ឆ
na	ន	ន	ន	ន	ន	ន	ណ	ណ
pa	ប	ប	ប	ប	ប	ប	ប	ប
pha	ផ	ផ	ផ	ផ	ផ	ផ	ផ	ផ
ba	ប	ប	ប	ប	ប	ប	ប	ប
bha	ប	ប	ប	ប	ប	ប	ប	ប
ma	ម	ម	ម	ម	ម	ម	ម	ម

រូបមាត់	មុនអង្គរ	សម័យអង្គរ				កណ្តាល	បច្ចុប្បន្ន	
		អ ១	អ ២	អ ៣	អ ៤		មូល	
ya	យ	យ	យ	យ	យ	យ	យ	យ
ra	រ	រ រ	រ រ	រ	រ រ	រ	រ	រ
la	ល ល	ល	ល	ល	ល	ល	ល	ល
va	វ	វ	វ	វ	វ	វ	វ	វ
sa/ç a	ស	ស	ស	ស	ស	ស	ស	ស
sa	ស	ស	ស	ស	ស	ស	ស	ស
ha	ហ	ហ	ហ	ហ	ហ	ហ	ហ	ហ
la						ឡ	ឡ	ឡ
a	អ៊ុនស្រា	អ	អ	អ	អ	អ	អ	អ

តារាងសំខ្វាន់ព្រឹក្សា
ANCIENT NUMBER

រ៉ូម៉ាំង	មុនអង្គរ	សម័យអង្គរ				កណ្តាល	បច្ចុប្បន្ន
	ម.អ.	អ.១	អ.២	អ.៣	អ.៤	អ.៥	មូល
0	០	0
1	I	I ១	I ១	I ១	I ១	១	១
2	II	II ២	II ២	II ២	II ២	២	២
3	III	III ៣	III ៣	III ៣	III ៣	៣	៣
4	IIII ៤	IIII ៤	IIII ៤	IIII ៤	IIII ៤	៤	៤
5	IIII ៥	IIII ៥	IIII ៥	IIII ៥	IIII ៥	៥	៥
6	IIII ៦ ១	៦	៦	៦	៦	៦	៦
7	IIII ៧ ២	៧	៧	៧	៧	៧	៧
8	IIII ៨ ៣	៨	៨	៨	៨	៨	៨
9	IIII ៩ ៤	៩	៩	៩	៩	៩	៩
10	IIII ១០ ៥	១០	១០	១០	១០	១០	១០
11	១១	១១	១១	១១	១១	១១	១១
12	១២	១២	១២	១២	១២	១២	១២
13	១៣	១៣	១៣	១៣	១៣	១៣	១៣

នេះបើគិតតាមជំនឿសាសនាហិណ្ឌូកាលពីបុរាណ។ លើសពីនេះទៅទៀត ក្លោងទ្វារកណ្តាលនៃប្រាសាទជា ធម្មតាបែរមុខទៅទិសខាងកើត ប៉ុន្តែមានក្លោងទ្វារប្រាសាទមួយ(ប្រាសាទអង្គរវត្ត) បែរមុខទៅទិសខាងលិច ហើយការបែរមុខទៅទិសខាងលិចនេះ គឺជាភាពល្អគ្មានពីរក្នុងចំណោមប្រាសាទទាំងឡាយ។ ការគូសផែនទី នៃទីតាំងសមរក្សមិ ក៏ជាលំហាត់មួយដែលគួរឱ្យចាប់អារម្មណ៍ផងដែរ ដែលអាចនិយាយរៀបរាប់រឿងរ៉ាវបាន យ៉ាងច្រើនពីព្រឹត្តិការណ៍ដែលកើតមានឡើង។ នៅក្នុងសម័យអាណានិគមបារាំង ម៉ូដេអាការអាចបង្ហាញយើង យ៉ាងច្រើនពីគោលគំនិតរបស់វិស្វករបារាំងនាសតវត្សរ៍ទី១៩។ ឧទាហរណ៍ សំណង់អគារក្នុងខេត្តកំពង់ចាម មានលំនាំប្លង់ដែលជាន់ខាងលើស្អាតជាងជាន់ខាងក្រោម។ ការស្រាវជ្រាវបែបនេះធ្វើឱ្យយើងដឹងពីទ្រង់ទ្រាយ អគារដែលមាននៅខេត្តផ្សេងៗទៀត ដូចជាខេត្តបាត់ដំបង និងទីក្រុងភ្នំពេញ។

កិច្ចការទី៤៖ ការស្រាវជ្រាវប្រវត្តិពិត និងរឿងព្រេងទាក់ទងនឹងទឹកនៃង

នៅមុនពេលធ្វើទស្សនកិច្ចទៅកន្លែងណាមួយ សិស្សគួរស្វែងយល់ពីប្រវត្តិកន្លែងនោះជាមុនសិន។ ទាក់ទងនឹងប្រាសាទ ជួនកាលយើងស្រាវជ្រាវដឹងដោយការសួរព្រះសង្ឃ ឬចាស់ព្រឹទ្ធាចារ្យ។ នៅមាន សៀវភៅល្អៗជាច្រើនដែលបានរៀបរាប់ពីទឹកនៃងទាំងនោះ ហើយសៀវភៅទាំងនោះអាចរកបានក្នុងបណ្ណាល័យរបស់សាលា (ឧ. សៀវភៅមានចំណងជើងថា *ប្រវត្តិសាស្ត្រប្រទេសកម្ពុជា* និពន្ធដោយលោក មីសែល ត្រាណេ (Michel Tranet)។ ឧទាហរណ៍ ប្រាសាទនគរបាជ័យដែលស្ថិតក្នុងខេត្តកំពង់ចាមមានភាពល្បីល្បាញ ដែលបានកសាងឡើងដោយស្តេចមួយអង្គ ក្នុងគោលបំណងសុំខមាទោសដល់ទង្វើដែលខ្លួនបានសម្លាប់ព្រះ បិតារបស់ខ្លួន និងរៀបអភិសេកជាមួយនឹងព្រះមាតារបស់ខ្លួននោះ។ ប្រាសាទដើងព្រៃនៅក្នុងស្រុកបាធាយ ខេត្តកំពង់ចាម បានកសាងឡើងដោយមានកំពូលខ្ពស់ដូចទៅនឹងប្រាសាទអង្គរវត្ត។ នៅក្នុងស្រុកត្បូងឃ្មុំ ខេត្ត ត្បូងឃ្មុំ មានប៉មនាឡិកាចាស់មួយស្ថិតនៅតាមដងទន្លេមេគង្គ ដែលបាន កសាងដោយបារាំងដើម្បីត្រួតពិនិត្យ ចរាចរណ៍ផ្លូវទឹក និងពាណិជ្ជកម្មដែលជាមធ្យោបាយមួយកាលពីសតវត្សរ៍មុន។ ស្រដៀងគ្នានេះដែរ សិស្ស អាចធ្វើការស្រាវជ្រាវនៅតាមទឹកនៃងផ្សេងៗរួមមានទីតាំងសមរក្សមិ វិហារសាសនា ឬទឹកនៃងប្រវត្តិសាស្ត្រ ថ្មីៗដូចជា វាលពិយាដ ជាដើម។

កិច្ចការទី៥៖ ការស្រាវជ្រាវរចនាបថចម្លាក់ ឬស្ថាបត្យកម្ម

កិច្ចការសំខាន់មួយផ្សេងទៀតដែលសិស្សអាចធ្វើការស្រាវជ្រាវបាន គឺការឈ្វេងយល់ពីគោលគំនិត សំណង់ប្រាសាទ ថាតើវាត្រូវបានកសាងឡើងតាមរចនាបថអ្វី។ ឧទាហរណ៍ ប្រាសាទនគរបាជ័យបានកសាង ដោយថ្មភក់ពណ៌ខ្មៅ ដែលនេះជាសម្ភារៈសំណង់មានលក្ខណៈខុសប្លែកពីធម្មតាក្នុងសម័យនោះ និងមួយ ចំណែកទៀតគឺបញ្ជាក់ពីភាពល្អអស្ចារ្យគ្មានពីរ។ ជាធម្មតា ប្រាសាទដែលកសាងដោយថ្មភក់ពណ៌ខ្មៅ គឺជា ប្រាសាទដែលបង្ហាញពីទឹកដៃដ៏ច្នៃប្រសប់របស់អ្នកកសាង។ ព្រមជាមួយគ្នានេះដែរ សិស្សក៏អាចរាប់ចំនួនរូប គំនូរ និងការពណ៌នារបស់រូបគំនូរទាំងនោះ (រូបគំនូរបរិយាយពីរឿងព្រះពុទ្ធ រឿងទេវកថាសាសនាហិណ្ឌូ ។ល។) ហើយប្រសិនបើយើងមានម៉ាស៊ីនថតរូបមួយវាពិតជាល្អ និងមានប្រយោជន៍ខ្លាំងណាស់។ ចំពោះ សំណង់អគារចាស់ៗជំនាន់បារាំងវិញ សិស្សអាចព្យាយាមស្វែងយល់ពីភាពទាក់ទាញអារម្មណ៍ និងភាពល្អឥត ផ្ទឹមរបស់វា ដូចជាការរចនាទ្វារដែលមានលក្ខណៈកោង ការប្រកបភ្លើងទល់មុខគ្នា និងមានការរចនាប្រកប ដោយភាពសមស្របគ្នា។

៤.២.២. សកម្មភាពស្រាវជ្រាវប្រវត្តិសាស្ត្រតាមរយៈសម្ភាសន៍

ការធ្វើបទសម្ភាសជាមួយចាស់ព្រឹទ្ធាចារ្យនៅក្នុងតំបន់ណាមួយ គឺជាវិធីសាស្ត្រដ៏សំខាន់ដើម្បីស្វែងរកប្រវត្តិទឹកនៃនោះ។ សិស្សក្នុងភ្លឹបគួរតែពិនិត្យមើលប្រធានបទមួយដែលគួរឱ្យចាប់អារម្មណ៍ និងត្រូវស្រាវជ្រាវរកព័ត៌មានបន្ថែមទៀតដោយធ្វើការជជែកសួរជាមួយចាស់ព្រឹទ្ធាចារ្យ ព្រះសង្ឃ និងអ្នកដែលដឹងរឿងរាវទឹកនៃនោះ។ ការធ្វើបទសម្ភាស គួរសរសេរជារបាយការណ៍ខ្លីៗប្រហែលជា ២ ទៅ ៥ទំព័រ ដែលនិយាយពីការស្រាវជ្រាវ ហើយរបាយការណ៍នោះទៀតសោតគួរមានរូបគំនូរ រូបភាព និងដ្យាក្រាមផ្សេងៗស្របតាមស្ថានភាពចាំបាច់។ នៅខាងក្រោមនេះ គឺជាប្រធានបទគួរចាប់អារម្មណ៍មួយចំនួនដែលភ្លឹបគួរធ្វើការស្រាវជ្រាវ៖

កិច្ចការទី១៖ ឈ្មោះទឹកនៃនោះ

គ្រប់ភូមិឃុំទាំងអស់នៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា មានឈ្មោះគួរឱ្យចាប់អារម្មណ៍ ហើយឈ្មោះទាំងនោះសុទ្ធតែមានប្រវត្តិរឿងរ៉ាវរបស់វា។ ឧទាហរណ៍ ហេតុអ្វីបានជាគេហៅថា **ស្វាយធំ ព្រៃឈរ ជើងព្រៃ** យើងគួរមានសំណួរខ្លះៗទាក់ទងនឹងឧទាហរណ៍ទាំងនេះ ដូចជា ភូមិស្វាយធំ វាហាក់បីដូចជាភូមិនោះត្រូវបានគេដាក់ឈ្មោះបន្ទាប់ពីមានដើមស្វាយមួយដើម ដែលធំអស្ចារ្យជាងគេហើយមើលទៅ សិស្សអាចសួរថា តើដើមស្វាយនោះដុះនៅត្រង់ណា ? មានអាយុកាលប៉ុន្មានឆ្នាំហើយ ? នរណាជាអ្នកដាំវា ? គេកាប់វាចោលនៅពេលណា ? ហេតុអ្វីបានគេកាប់វាចោល ? គេកាប់ចោលប៉ុន្មានឆ្នាំហើយ ? នរណាកាប់វាចោល ? ។ល។ ទាំងនេះគឺជាសំណួរសម្រាប់សិស្សធ្វើការស្រាវជ្រាវ និងសរសេរជារបាយការណ៍។ ក្នុងការប្រជុំភ្លឹប និងមុនពេលសិស្សធ្វើទស្សនកិច្ចសិក្សា គ្រូត្រូវជួយសិស្សឱ្យគិតរកសំណួរបន្ថែមបន្ទាប់ពីសិស្សជ្រើសរើសយកប្រធានបទស្រាវជ្រាវណាមួយរួចរាល់។

កិច្ចការទី២៖ ការកត់ត្រាពីការប្រែប្រួលទឹកនៃនោះ

ជាញឹកញាប់ការស្រាវជ្រាវពីពេលវេលា(កាលបរិច្ឆេទ) ធ្វើឱ្យយើងមានការលំបាក ឬដឹងដោយស្រពិចស្រពិល។ ប្រវត្តិសាស្ត្រ គឺជាការកត់ត្រាដ៏សំខាន់ពីព្រឹត្តិការណ៍ផ្លាស់ប្តូរនៅជុំវិញខ្លួនយើង និងដើម្បីឱ្យយើងកាន់តែមានគំនិតល្អប្រសើរទាក់ទងនឹងការផ្លាស់ប្តូរទឹកនៃនោះ និងដំណើរការផ្លាស់ប្តូររបស់វា។ ទោះបីយ៉ាងណាក៏ដោយ ប្រវត្តិទឹកនៃនោះមិនត្រូវបានគេសរសេរទុកទេ ដូច្នេះយើងត្រូវសួរម្ចាស់មូលដ្ឋានដែលគាត់នៅចាំពីរឿងរ៉ាវទាំងនោះ ដូចជាការកសាង ការបំផ្លាញ និងការប្រែប្រួល ជាដើម។ ប្រវត្តិសាលារៀនគឺជាប្រធានបទស្រាវជ្រាវដែលគួរឱ្យចាប់អារម្មណ៍ ពីព្រោះជាធម្មតាតែងមានគ្រូបង្រៀនដែលមានវ័យចំណាស់ ឬនាយកសាលាដែលគាត់នៅចាំថា តើសាលារៀននោះបានកសាងជាលើកឡើងនៅឆ្នាំណា ? នរណាជានាយកសាលានាពេលនោះ ? និងរឿងរ៉ាវផ្សេងៗទៀត។ រីឯគ្រូគួរតែជួយសិស្សឱ្យរកនឹកសរសេរសំណួរមុនពេលពួកគេទៅធ្វើការស្រាវជ្រាវនៅតាមទឹកនៃនោះជាក់ស្តែង។

កិច្ចការទី៣៖ ការកត់ត្រាពីវត្ថុបុរាណ និងប្រពៃណីទំនៀមទម្លាប់ចាស់ៗ

នៅក្នុងជីវភាពរស់នៅតែងមានការផ្លាស់ប្តូរជាប្រចាំនៅជុំវិញខ្លួនយើងយ៉ាងឆាប់រហ័ស ជាហេតុធ្វើឱ្យប្រពៃណី ទំនៀមទម្លាប់ និងរបៀបរបបធ្វើការងាររលុបបាត់។ ឧបករណ៍ប្រើប្រាស់ប្រពៃណីកាលពីសម័យបុរាណជាច្រើនត្រូវបានគេឈប់ប្រើ។ មនុស្សកាន់តែតិចទៅៗ ដែលបានប្រឹងប្រែងរៀនលេងឧបករណ៍តន្ត្រី

បុរាណ ហើយទំនៀមទម្លាប់ប្រពៃណីសំខាន់ៗផ្សេងៗ ដូចជាអាពាហ៍ពិពាហ៍ ពិធីបុណ្យទានផ្សេងៗ មិនត្រូវបានគេយកមកអនុវត្តឱ្យដូចកាលពីដើមនោះទេ។ វាមានសារៈសំខាន់ណាស់ដែលសិស្សគួរជ្រើសរើសប្រធានបទណាមួយស្តីពីការប្រែប្រួលទំនៀមទម្លាប់ប្រពៃណី ហើយធ្វើការសិក្សាស្រាវជ្រាវជាមួយចាស់ព្រឹទ្ធាចារ្យក្នុងភូមិស្រុកខ្លួន។ ប្រធានបទស្រាវជ្រាវទាំងនោះរួមមាន ឧបករណ៍បុរាណសម្រាប់ធ្វើកសិកម្ម ឧបករណ៍នេសាទ ឧបករណ៍សម្រាប់ដឹកគាស់ក្នុងព្រៃ ឬរបៀបធ្វើបុណ្យទានកាលពីសម័យបុរាណ។ ការសិក្សាស្រាវជ្រាវទាំងនេះនឹងផ្តល់ឱកាសដល់សិស្សឱ្យចេះគូររូប និងសង់ដ្យាក្រាមបានច្រើន។

កិច្ចការផ្សេងៗ៖

គ្រូ និងសិស្ស អាចគិតគូរលើការជ្រើសរើសប្រធានបទផ្សេងៗក្រៅពីនេះមកធ្វើការសិក្សាស្រាវជ្រាវ រីឯប្រធានបទខាងលើ គឺគ្រាន់តែជាគំនិតមួយចំនួនប៉ុណ្ណោះ។

៤.២.៣. ការតាំងពិព័រណ៍ស្នាដៃក្នុងបណ្ណាល័យ និងថ្នាក់រៀន

គម្រោងប្រវត្តិសាស្ត្រដ៏គួរឱ្យចាប់អារម្មណ៍មួយទៀតសម្រាប់ក្លឹបនោះគឺ ការរៀបចំតាំងពិព័រណ៍ ដែលធ្វើឱ្យប្រវត្តិសាស្ត្រកាន់តែមានភាពទាក់ទាញចិត្តមនុស្សទាំងឡាយ ហើយនឹងអាចប្រាប់ឱ្យដឹងពីព្រឹត្តិការណ៍សំខាន់ៗ ដែលបានកើតមានឡើងនៅក្នុងតំបន់ណាមួយ ឬនៅក្នុងប្រទេសទាំងមូល។ ការតាំងពិព័រណ៍នេះអាចរៀបចំក្នុងបណ្ណាល័យ បន្ទប់រៀន ឬនៅក្នុងទីធ្លាបរិវេណសាលា។ ក្លឹបអាចរៀបចំការតាំងពិព័រណ៍ ២ ឬ ៣ ឬច្រើនតាមចំនួនសមាជិកក្នុងក្រុម។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ មានការណែនាំថា សូមឱ្យសិស្សរៀបចំការតាំងពិព័រណ៍ជាក្រុមដើម្បីសន្សំពេលវេលា ពីព្រោះមានការងារច្រើនណាស់នៅក្នុងសកម្មភាពនេះ ដូចជា ការគូសរូបភាព ការតុបតែងលម្អ ការស្រាវជ្រាវ ។ល។ ខាងក្រោមនេះ គឺជាគំនិតបំផុសមួយចំនួនសម្រាប់ការតាំងពិព័រណ៍៖

ប្រធានបទទី១៖ ប្រភេទក្រដាសប្រាក់នៅក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្រ

ប្រភេទក្រដាសប្រាក់ខុសៗគ្នាដែលត្រូវបានគេប្រើក្នុងសម័យប្រវត្តិសាស្ត្រជាច្រើននៅប្រទេសកម្ពុជា ក៏ជាសញ្ញាមួយប្រាប់ពីរឿងរ៉ាវដ៏គួរឱ្យចាប់អារម្មណ៍ស្តីពីការផ្លាស់ប្តូរក្នុងសង្គម។ សិស្សអាចស្រាវជ្រាវរកគំរូរូបិយប័ណ្ណ ក្នុងអំឡុងសម័យកាលនីមួយៗ (ឬទិញក្រដាសប្រាក់នោះពីទីផ្សារ) ហើយបង្កើតជាតារាងមួយដែលពណ៌នាពីរដ្ឋាភិបាលនាសម័យកាលនោះ ឆ្នាំដែលក្រដាសប្រាក់នៅមានការប្រើប្រាស់ ឬព្រឹត្តិការណ៍សំខាន់ៗដែលកើតឡើងក្នុងពេលនោះ។ សូមមើលក្នុងឧទាហរណ៍ខាងក្រោម៖

ការតាំងពិព័រណ៍ក្នុងបណ្ណាល័យស្តីពីប្រភេទប្រាក់តាមសម័យកាលខុសៗគ្នា

ប្រភេទក្រដាសប្រាក់	សម័យកាលប្រវត្តិសាស្ត្រ
 <p>263465 រៀល 263465</p> <p>រាជធានីភ្នំពេញ</p> <p>ក្រដាសប្រាក់ ២៦៣៤៦៥ រៀល</p>	<p>ក្រដាស ប្រាំរៀល សម័យរាជាណាចក្រកម្ពុជា លើកដំបូង ឆ្នាំ១៩៥៤-១៩៧០</p>
 <p>១០០០ រៀល ១០០០</p> <p>រាជធានីភ្នំពេញ</p> <p>ក្រដាសប្រាក់ ១០០០ រៀល</p>	<p>ក្រដាស មួយរយរៀល សម័យសាធារណរដ្ឋខ្មែរ ឆ្នាំ១៩៧០-១៩៧៥</p>
 <p>កង រាជធានីភ្នំពេញ</p> <p>ក្រដាសប្រាក់ ២០៥៨៣០ រៀល</p>	<p>ក្រដាស មួយរៀល សម័យកម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យ ឆ្នាំ១៩៧៥-១៩៧៩ (សម្គាល់៖ ប្រាក់ត្រូវបាន បោះពុម្ព ប៉ុន្តែគ្មានចរាចរទេ ក្នុងសម័យកាលនោះ)</p>
 <p>២០ រៀល ២០</p> <p>រាជធានីភ្នំពេញ</p> <p>ក្រដាសប្រាក់ ២០ រៀល</p>	<p>ក្រដាស ម្ភៃរៀល សម័យសាធារណរដ្ឋប្រជាមានិតកម្ពុជា ឆ្នាំ១៩៧៩-១៩៨៧</p>

ប្រធានបទទី២៖ ប្រភេទទង់ជាតិនៅក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្រ

ការតាំងពិព័រណ៍មួយទៀតស្តីពីទង់ជាតិ ដែលមានលក្ខណៈប្រហាក់ប្រហែលគ្នានឹងប្រភេទក្រដាសប្រាក់ខាងលើ ហើយសិស្សអាចស្រាវជ្រាវរកប្រភេទទង់ជាតិខុសៗគ្នា ពីសម័យកាលមួយទៅសម័យកាលមួយមកបង្ហាញ។

ប្រធានបទទី៣៖ អក្សរអូរ

ប្រធានបទនេះបានពីការធ្វើដំណើរទស្សនកិច្ចសិក្សាដែលបានបកស្រាយកាលពីទំព័រខាងដើម។ ការតាំងពិព័រណ៍រួមមាន ការផ្តិតយកអក្សរសិលាចារិក និងការពន្យល់បកស្រាយខ្លីៗពីកន្លែងថាតើការតាំងពិព័រណ៍នេះបានមកពីកន្លែងណា និងកើតមានឡើងក្នុងអំឡុងពេលណា។ ជាមួយគ្នានេះដែរសិស្សអាចផ្តល់ជាឧទាហរណ៍ខ្លះៗពីអក្សរសម័យបុរាណ និងបង្ហាញពីការផ្លាស់ប្តូរអក្សរ និងលេខទៅតាមសម័យកាលនីមួយៗ។

ប្រធានបទទី៤៖ ការកំណត់ទីតាំងប្រាសាទ

នេះគឺជាប្រធានបទមួយផ្សេងទៀតដែលបានមកពីការធ្វើដំណើរទស្សនកិច្ចសិក្សាតាមមូលដ្ឋាន។ សិស្សអាចកំណត់ទីតាំងប្រាសាទ និងគូសបញ្ជាក់ពីរូបភាពភូមិសាស្ត្រដែលនៅជុំវិញប្រាសាទ។ វាក៏មានភាពគួរឱ្យចាប់អារម្មណ៍ផងដែរ នៅពេលសិស្សដាក់ខ្សែអំបោះពណ៌តាមទីកន្លែងក្នុងផែនទី (ឧ. ពីក្លោងទ្វារចូលទៅកាន់ប្រាសាទ បដិសរណដ្ឋានដ៏ពិសិដ្ឋ ។ល។) ជាមួយគ្នានេះដែរ ការតាំងពិព័រណ៍គួរមានរឿងនិទានស្តីពីទីតាំងប្រាសាទ អាយុកាលរបស់ប្រាសាទ និងភាពទាក់ទាញអារម្មណ៍ពីសំណាក់ប្រាសាទនោះ។

ប្រធានបទទី៥៖ ការគូសបង្ហាញពីពេលវេលា

ការគូសបង្ហាញពីពេលវេលា គឺជាសោកណភាពមួយបញ្ជាក់ពីកាលបរិច្ឆេទដែលបង្ហាញពីព្រឹត្តិការណ៍សំខាន់ៗដែលបានកើតឡើង។ ការបង្ហាញពីពេលវេលាគួរសរសេរចំណងជើងបញ្ជាក់ពីរយៈពេលក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្រ។ ការពណ៌នាពីព្រឹត្តិការណ៍សំខាន់ៗត្រូវអមជាមួយនឹងរូបភាព ព្រមទាំងការពន្យល់បកស្រាយខ្លីៗពីអ្វីដែលបានកើតឡើង។ ចន្លោះពេលប្រវត្តិសាស្ត្រនៃព្រឹត្តិការណ៍នីមួយៗ គួរបញ្ជាក់ពីចំនួនឆ្នាំ។ ប្រវត្តិសាស្ត្រនៃព្រឹត្តិការណ៍ដែលបានកើតឡើងក្នុងឆ្នាំ១៩៥៥ និងព្រឹត្តិការណ៍មួយទៀតដែលបានកើតឡើងក្នុងឆ្នាំ១៩៦៥ គួរតែពណ៌នាឱ្យបានវែងជាងពីរដងនៃព្រឹត្តិការណ៍ដែលបានកើតឡើងក្នុងឆ្នាំ១៩៦៥ និងឆ្នាំ១៩៧០។ ការគូសបង្ហាញពេលវេលា អាចពណ៌នាពីព្រឹត្តិការណ៍ប្រវត្តិសាស្ត្រជាតិជាលំដាប់លំដោយ។ នេះជាឧទាហរណ៍ព្រឹត្តិការណ៍មួយចំនួនក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្រក្នុងតំបន់ដែលអាចគូសជាដ្យាក្រាមបញ្ជាក់ពីពេលវេលាបាន៖

ប្រវត្តិសាលារៀនរបស់ខ្ញុំពីឆ្នាំ១៩៣៦ ដល់ឆ្នាំ១៩៩៩

- ១៩៣៦៖ សាលានេះកសាងដំបូងតាមរដ្ឋបាលបារាំង
- ១៩៤៥៖ សាលានេះបានខូចខាតដោយភ្លើងឆេះ ប៉ុន្តែបានកសាងឡើងវិញដោយថ្ម
- ១៩៥៦៖ សាលានេះបានកសាងបន្ថែមអគារ២ខ្នងទៀត
- ១៩៦៥៖ សាលានេះបានប្រែក្លាយទៅជាសាលាមធ្យមសិក្សា
- ១៩៧៣៖ សាលានេះបានខូចខាតម្តងទៀតដោយសារការទម្លាក់គ្រាប់បែក

- ១៩៧៩៖ សាលានេះបានកសាងឡើងវិញដោយសហគមន៍មូលដ្ឋាន ប៉ុន្តែធ្វើដោយឈឺ
- ១៩៩៣៖ សាលានេះបានយកធ្វើជាស្ថានីយបោះឆ្នោត អំឡុងពេលបោះឆ្នោតជាតិលើកដំបូងនៅកម្ពុជា
- ១៩៩៩៖ សាលានេះបានពង្រីកពេលដែលរដ្ឋាភិបាលកសាងអគារថ្មីធ្វើពីថ្មចំនួន ២ខ្នងទៀត

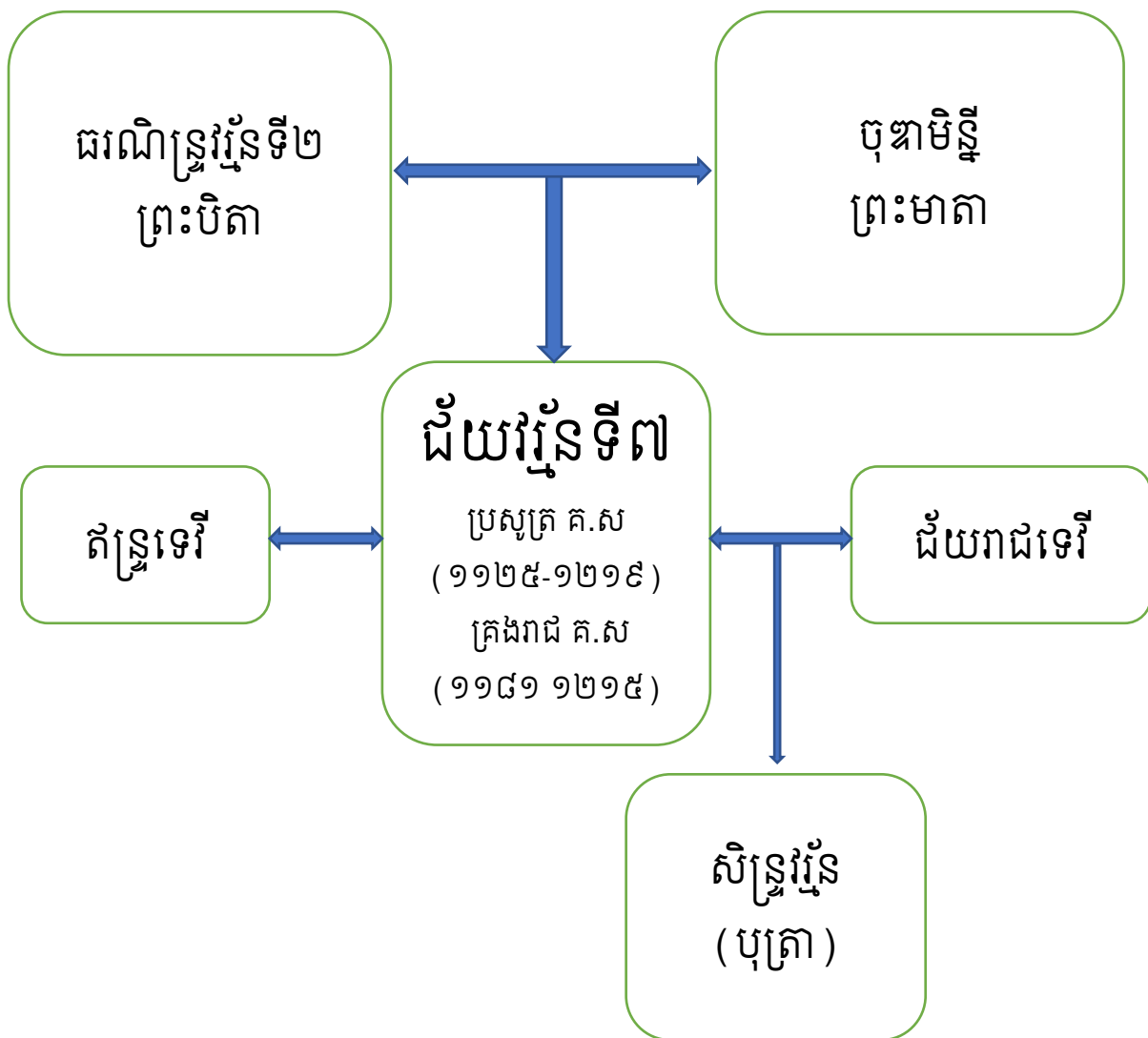
ប្រធានបទទី៦៖ ឧបករណ៍ ឬវត្ថុបុរាណជាប្រវត្តិសាស្ត្រ

សកម្មភាពស្រាវជ្រាវប្រវត្តិសាស្ត្រផ្ទាល់មាត់ អាចជួយបង្កើតឱ្យមានការតាំងពិព័រណ៍ពីឧបករណ៍ដែលមានអាយុកាលចំណាស់ដែលមនុស្សប្រើសម្រាប់ធ្វើស្រែចំការ ឬប្រមាញ់។ ការតាំងពិព័រណ៍នោះត្រូវមានរូបភាពដ៏គួរឱ្យចាប់អារម្មណ៍នៃឧបករណ៍អមជាមួយនឹងអត្ថបទបកស្រាយ។ ប្រសិនបើការតាំងពិព័រណ៍ធ្វើនៅកន្លែងដែលមានសុវត្ថិភាព យើងអាចតាំងបង្ហាញឧបករណ៍ ឬ វត្ថុបុរាណទាំងអស់នោះ។

ប្រធានបទទី៧៖ ដ្យាក្រាមគ្រួសារ

ព្រមជាមួយគ្នានេះ សិស្សអាចធ្វើការសិក្សាស្រាវជ្រាវពីគ្រួសាររាជ្យវង្សសំខាន់ណាមួយក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្រកម្ពុជា ហើយបង្កើតជាដ្យាក្រាមគ្រួសារមួយដែលបង្ហាញពីទំនាក់ទំនងរវាងស្តេចអង្គនីមួយៗស្របតាមប្រវត្តិសាស្ត្រខុសៗគ្នា។ សូមមើលឧទាហរណ៍មួយស្តីពីដ្យាក្រាមពង្សាវលីព្រះបាទជ័យវរ្ម័នទី៧

ដ្យាក្រាមពង្សាវលីព្រះបាទជ័យវរ្ម័នទី៧

៤.២.៤. ការអញ្ជើញវាត្តិន

យើងក៏អាចអញ្ជើញចាស់ព្រឹទ្ធាចារ្យឱ្យមកជួបក្រុមសិស្ស ដោយបរិយាយពីបទពិសោធន៍ដែលទាក់ទងនឹងប្រវត្តិសាស្ត្រមូលដ្ឋាន។ ព្រះសង្ឃ ឬព្រឹទ្ធាចារ្យ ជាមនុស្សដែលសក្តិសមជាងគេក្នុងការមកទស្សនាសាលារៀនក្នុងឋានៈជាភ្ញៀវដែលអាចបរិយាយពីប្រវត្តិអ្វីមួយបាន។ ប្រធានបទដែលអញ្ជើញពួកគាត់ឱ្យមកបរិយាយរួមមានដូចខាងក្រោម៖

ប្រធានបទទី១៖ ស្ថានភាពរស់នៅក្រោមការគ្រប់គ្រងរបស់បារាំង

រឿងរ៉ាវពាក់ព័ន្ធនឹងជីវភាពរស់នៅដ៏គួរឱ្យចាប់អារម្មណ៍ជាច្រើន ក្នុងរយៈពេលមួយក្រោមការគ្រប់គ្រងរបស់បារាំង ដែលចាស់ៗអាចរៀបរាប់បាន។ ឧទាហរណ៍ មានការយកពន្ធគីងរឹងដែលធ្វើឱ្យប្រជាជនកម្ពុជាបានធ្វើការតវ៉ាប្រឆាំងក្នុងអំឡុងពេលនោះ។ ប្រជាជនត្រូវបានគេបង្ខំឱ្យបង់ពន្ធលើសំលៀកបំពាក់យ៉ាងតឹងរឹងនិងហាមមិនឱ្យស្លៀកពាក់ខោអាវដែលគ្មានស្លាកពន្ធនៅតាមទីសាធារណៈឡើយ។

ប្រធានបទទី២៖ នៅពេលមានព្រៃឈើ

ផ្ទៃដីប្រទេសកម្ពុជាគ្របដណ្តប់ដោយព្រៃឈើយ៉ាងក្រាស់ ប៉ុន្តែព្រៃឈើជាច្រើនត្រូវបានគេកាប់ចោលអស់ក្នុងសម័យសង្គ្រាមក្នុងស្រុកដើម្បីរារាំងសកម្មភាពពួកប្រឆាំង។ ដូច្នេះយើងត្រូវអញ្ជើញចាស់ព្រឹទ្ធាចារ្យណាម្នាក់ ដើម្បីមកធ្វើការជជែកសួរនាំថា តើគេបានកាប់ព្រៃឈើនៅពេលណា? ព្រៃឈើទាំងអស់នោះកាលពីមុនវាដុះនៅឯណា? ហើយថា តើមានសត្វអ្វីខ្លះដែលធ្លាប់បានមករស់នៅក្នុងព្រៃនោះ?

ប្រធានបទទី៣៖ ការអប់រំនៅកម្ពុជាពេលអតីតកាល និងបច្ចុប្បន្ន

វាជាប្រធានបទដែលមានសារៈប្រយោជន៍មួយក្នុងការជជែកពីការប្រែប្រួលការអប់រំនៅកម្ពុជា ក្នុងរយៈពេលជាង ៤០ ឬ ៥០ ចុងក្រោយនេះ។ នៅក្នុងពេលបច្ចុប្បន្ននេះ យើងឃើញមានសាលារៀនជាច្រើនបើធៀបនឹងសាលារៀនដែលមានកាលពីទសវត្សឆ្នាំ១៩៥០ និងឆ្នាំ១៩៦០ ជាពិសេសគឺសាលាមធ្យមសិក្សា។ បើក្រឡេកទៅមើលសម័យអតីតកាល គឺមានសាលាមធ្យមសិក្សាតែមួយគត់នៅក្នុងខេត្តនីមួយៗ ហើយភាសាដែលបង្រៀននៅពេលនោះ គឺភាសាបារាំង មិនមែនភាសាខ្មែរនោះទេ។ លើសពីនេះទៅទៀត រចនាសម្ព័ន្ធប្រព័ន្ធអប់រំត្រូវបានផ្លាស់ប្តូរពីប្រព័ន្ធអប់រំរបស់បារាំង (ត្រង់ថា ថ្នាក់រៀនបានបញ្ចូលពីសម័យនោះ គឺថ្នាក់ទី១ សព្វថ្ងៃ ស្មើនឹងថ្នាក់ទី១២ នៃប្រព័ន្ធអប់រំចាស់របស់បារាំង) ឱ្យទៅជាប្រព័ន្ធអប់រំបែបអន្តរជាតិដែលប្រើពេល ៦ ឆ្នាំសម្រាប់សិក្សានៅកម្រិតបឋមសិក្សា និង ៦ ឆ្នាំទៀតនៅកម្រិតមធ្យមសិក្សា។ សិស្សអាចសួរនាំអ្នកណាម្នាក់ដែលមានវ័យចំណាស់ ហើយមានចំណេះដឹងលើការអប់រំ (ឧ. នាយកសាលាដែលមានបទពិសោធន៍) ពីការផ្លាស់ប្តូរប្រព័ន្ធអប់រំទាំងផ្នែកប្រសិទ្ធភាព រចនាសម្ព័ន្ធ និងកម្មវិធីសិក្សា។

៤.២.៥. ការអង្កេតខិត្តប័ណ្ណផ្សព្វផ្សាយតំបន់មូលដ្ឋាន

ខិត្តប័ណ្ណគឺជាវិធីដ៏ល្អមួយដែលអាចដាក់បញ្ចូលព័ត៌មានងាយៗជាច្រើន ដើម្បីទាក់ទាញពីកន្លែងណាមួយ។ ខិត្តប័ណ្ណគឺជាសន្លឹកក្រដាសមួយដែលបត់ជាបីផ្នែកផ្សេងៗគ្នា។ សិស្សអាចផ្សព្វផ្សាយព័ត៌មានជាច្រើនដែលគួរឱ្យចាប់អារម្មណ៍សម្រាប់អ្នកមកទស្សនកិច្ចក្នុងមូលដ្ឋានរបស់ពួកគេ (ឧ. ម្ហូបតំបន់ ប្រាសាទបុរាណ

តំបន់ទេសចរណ៍ធម្មជាតិ បុណ្យប្រពៃណីរបស់សហគមន៍។ល។)។ ចូរចាំថា ចំណុចសំខាន់ក្នុងខិត្តប័ណ្ណគឺធ្វើឱ្យអ្នកអានចង់មកទស្សនកិច្ចក្នុងមូលដ្ឋានរបស់យើង ដូចនេះវាពិតជាល្អប្រសិនបើយើងបន្ថែមដោយរូបភាពផ្ទាំងគំនូរ ដើម្បីធ្វើឱ្យមានភាពទាក់ទាញ។

៤.២.៦. ការផ្សារភ្ជាប់ក្លឹបជាមួយនឹងការរៀនសូត្ររបស់សិស្សដទៃទៀត

ទោះបីជាសិស្សទាំងអស់មិនមែនជាសមាជិកក្លឹបក៏ដោយ វាមានសារៈសំខាន់ក្នុងការដែលសមាជិកក្លឹប ចេះចែករំលែកបទពិសោធជាមួយនឹងសិស្សដទៃ។ សកម្មភាពមួយចំនួនដែលរៀបរាប់ខាងលើ បានផ្តល់ឱកាសយ៉ាងពេញលេញដើម្បីចែករំលែកព័ត៌មានស្រាវជ្រាវពីប្រវត្តិសាស្ត្រដល់សិស្សដទៃទៀតដូចជា ការដាក់តាំងពិព័រណ៍ និងការអញ្ជើញភ្ញៀវជាភ្នាក់ងារដែលអាចបរិយាយពីប្រវត្តិសាស្ត្រអ្វីមួយ។ វាក៏អាចធ្វើទៅបានផងដែរសម្រាប់សិស្សក្នុងថ្នាក់ដែលមិនមែនជាសមាជិកក្លឹបឱ្យចូលរួមក្នុងដំណើរការស្រាវជ្រាវ។ សមាជិកក្លឹបអាចត្រូវបានគេស្នើឱ្យដឹកនាំក្រុមក្នុងការបំពេញកិច្ចការដែលផ្តល់ឱ្យដូចបានរៀបរាប់កាលពីខាងដើម។ អ្នកដឹកនាំក្រុមអាចពន្យល់បកស្រាយដល់សិស្សផ្សេងៗទៀតពីអក្សរសិលាចារិក សារៈសំខាន់នៃទ្រង់ទ្រាយទឹកនៃឯកសារប្រវត្តិសាស្ត្រ ឬព្រឹត្តិការណ៍សំខាន់ៗមួយចំនួនដែលកើតឡើងនាពេលនោះ។

ឧបសម្ព័ន្ធទី១៖ ការវាយតម្លៃចំណាប់អារម្មណ៍សិស្ស

សេចក្តីផ្តើម

ការចូលរួមក្លឹបប្រវត្តិសាស្ត្រ ជាឱកាសមួយដើម្បីអនុវត្តសកម្មភាពគួរឱ្យចាប់អារម្មណ៍ទាក់ទងនឹងប្រវត្តិមូលដ្ឋានណាមួយ ហើយនេះជាចំណុចមួយចំនួនដែលសិស្សគួរដឹងមុនពេលសម្រេចចិត្តថាតើត្រូវចូលរួមក្លឹបឬមួយយ៉ាងណា៖

- **វត្ថុបំណង៖** ដើម្បីបង្កើនការយល់ដឹងរបស់សិស្សពីប្រវត្តិសាស្ត្រក្នុងមូលដ្ឋាន។
- **សកម្មភាព៖** ធ្វើដំណើរទស្សនកិច្ចសិក្សា ការតាំងពិព័រណ៍ប្រវត្តិសាស្ត្រ ការស្រាវជ្រាវជាក្រុមតាមរយៈសម្ភាសន៍ និងការអានសៀវភៅ ។ល។
- **ការវាយតម្លៃ៖** ពុំមានការវាយតម្លៃ ឬដាក់ពិន្ទុជាលក្ខណៈផ្លូវការទេ គឺសិស្សចូលរួមក្នុងសកម្មភាពក្លឹបដោយការពេញចិត្តរបស់ពួកគេ ពុំមែនដោយសារការបង្ខំឡើយ។
- **ការចូលរួម៖** សមាជិកភាពក្លឹបចូលរួមដោយស្ម័គ្រចិត្ត។
- **ការប្រជុំ៖** ការប្រជុំសាមញ្ញ (ប្រហែល២សប្តាហ៍ម្តង) ដើម្បីពិភាក្សាពីសកម្មភាពដែលបានគ្រោងទុក។ ចំណុចខាងលើនេះ ត្រូវអនុវត្តក្រៅម៉ោងសិក្សា ឬថ្ងៃឈប់សម្រាក។

កម្រងសំណួរ៖

សូមបង្ហាញពីកម្រិតចាប់អារម្មណ៍របស់អ្នកពីការចូលរួមក្នុងក្លឹបប្រវត្តិសាស្ត្រដោយរើសយកប្រអប់តែមួយក្នុងចំណោមប្រអប់ទាំង៣ ខាងក្រោមនេះ៖

- ខ្ញុំគ្មានចំណាប់អារម្មណ៍សោះក្នុងការចូលរួមក្នុងក្លឹបប្រវត្តិវិទ្យានេះ។
- ខ្ញុំចាប់អារម្មណ៍ក្នុងការចូលរួមក្លឹបនេះ ប៉ុន្តែខ្ញុំមិនដឹងច្បាស់ថាតើខ្ញុំអាចមានពេលចូលរួមដែរឬទេ។
- ខ្ញុំចាប់អារម្មណ៍ក្នុងការចូលរួមក្លឹបនេះណាស់ ហើយខ្ញុំដឹងច្បាស់ថាខ្ញុំមានពេលដើម្បីចូលរួមក្លឹបនេះ។

ឧបសម្ព័ន្ធទី២៖ ការបែងចែកភារកិច្ច

១. ប្រធាន៖

- រៀបចំការប្រជុំក្លឹប
- សម្របសម្រួលរៀបចំរបៀបវារៈសម្រាប់ការប្រជុំនីមួយៗ
- សម្របសម្រួលការប្រជុំ
- ធានាថាកន្លែងប្រជុំអាចប្រើប្រាស់បាន ដោយធ្វើការសម្របសម្រួលជាមួយនិងនាយកសាលា
- ទំនាក់ទំនងជាមួយនិងសមាជិកក្លឹប និងគណៈកម្មការមធ្យមសិក្សាសាលាធនធាន
- តាមដានការអនុវត្តផែនការសកម្មភាពក្រុម
- រាយការណ៍អំពីបញ្ហាដល់គ្រូសម្របសម្រួលក្លឹប ប្រសិនបើមាន

២. អនុប្រធាន

- បំពេញតួនាទីជាប្រធាន នៅពេលប្រធានអវត្តមាន
- ជួយសម្របសម្រួលការប្រជុំ
- សរសេរកំណត់ហេតុប្រជុំ

៣. ហៅញឹក

- ទទួលខុសត្រូវចំពោះថវិកាដែលទទួលបានពីគ្រូដឹកនាំ ទទួលខុសត្រូវក្លឹបសម្រាប់សកម្មភាពផ្សេងៗ រួមមាន ការស្នើទិញសម្ភារៈសម្រាប់ការតាំងពិព័រណ៍ ការចុះតាមមូលដ្ឋាន។ល។
- ថែរក្សាទុកកំណត់ត្រាថវិកាទាំងអស់ពេលដែលបានទទួលពីគ្រូដឹកនាំក្លឹប។
- រៀបចំសំណើរ ឬចំណាយតាមការណែនាំរបស់គ្រូដឹកនាំក្លឹប។

៤. ប្រធានក្រុម

- ផ្តល់ភាពជាអ្នកដឹកនាំដល់ក្រុម
- ធ្វើរបាយការណ៍ក្នុងនាមតំណាងក្រុមជូនទៅប្រធានក្លឹប ឬគ្រូដឹកនាំក្លឹប
- ផ្សព្វផ្សាយព័ត៌មានដែលទទួលបានពីប្រធាន ឬគ្រូដឹកនាំក្លឹបដល់សមាជិកក្រុម

*គ្រូសម្របសម្រួលក្លឹប៖

- ផ្តល់ការណែនាំទូទៅពីគោលការណ៍ក្លឹបក្នុងការរៀបចំផែនការប្រជុំ ដឹកនាំការប្រជុំលើកទី១ ជ្រើសរើសប្រធានក្លឹប ប្រធានក្រុម អាចធ្វើការងារជាច្រើនបានដោយខ្លួនឯង។
- ផ្តល់ការគាំទ្របច្ចេកទេសក្លឹប(សម្របសម្រួលសម្ភាររូបវន្ត និងសកម្មភាពផ្សេងៗ)
- ជាអ្នកតំណាងក្លឹបចំពោះមុខគណៈកម្មការសាលាមធ្យមសិក្សាធនធានក្នុងពេលដំណើរការថវិកា
- សម្របសម្រួលសកម្មភាពរួមមាន ការធ្វើផែនការ និងសមិទ្ធផលដែលបានបង្កើតឡើង
- សម្របសម្រួលរវាងក្លឹប និងរដ្ឋបាលសាលាក្នុងការប្រើប្រាស់បណ្ណាល័យ ឬកន្លែងប្រជុំផ្សេងៗ។
- ត្រួតពិនិត្យធនធានថវិកាក្លឹប។

ឧបសម្ព័ន្ធទី៣៖ ការកំណត់ផែនការ

ត្រីមាសទី១

សកម្មភាព	វិច្ឆិកា				ធ្នូ				មករា			
	១	២	៣	៤	១	២	៣	៤	១	២	៣	៤
1.												
2.												
3.												
4.												
5.												
6.												
7.												
8.												
9.												

ត្រីមាសទី២

សកម្មភាព												
	១	២	៣	៤	១	២	៣	៤	១	២	៣	៤
1.												
2.												
3.												
4.												
5.												
6.												
7.												
8.												
9.												

ឧបសម្ព័ន្ធទី៤៖ ការកំណត់បទបញ្ជា

ការចំណាយ	រូបមន្ត	ចំនួន
1. ក្រដាសផ្ទាំងធំ	១គ.ក្រ x ២ដុល្លា/គ.ក្រ	២ដុល្លា
2. ហ្វឺតសរសេរក្តារខៀន	២ប្រអប់ x ២.៥០/ប្រអប់	៥ដុល្លា
3. ក្រដាសពណ៌	២វ៉ាម x ៤ដុល្លា/វ៉ាម	៨ដុល្លា
4. ការបោះពុម្ពសំណេរ	...	១០ដុល្លា
5. ការចុះមូលដ្ឋាន អាហារថ្ងៃត្រង់ របេយន្តឈ្នួល ម៉ាស៊ីនថតរូប	១៥នាក់ x ១ដុល្លា/នាក់ ២៥ដុល្លា/ថ្ងៃ x ១ថ្ងៃ ១ការមេរ៉ា x ៨ដុល្លា	១៥ដុល្លា ២៥ដុល្លា ៨ដុល្លា ៤៨ដុល្លា
6. ការចុះមូលដ្ឋាន អាហារថ្ងៃត្រង់ របេយន្តឈ្នួល ម៉ាស៊ីនថតរូប	១៥នាក់ x ១ដុល្លា/នាក់ ២៥ដុល្លា/ថ្ងៃ x ១ថ្ងៃ ១ការមេរ៉ា x ៨ដុល្លា	១៥ដុល្លា ២៥ដុល្លា ៨ដុល្លា ៤៨ដុល្លា
សរុប		១២១ដុល្លា